

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

1. prosince 2008 *

Ve věci C-388/08 PPU,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 35 EU, podaná rozhodnutím Korkein oikeus (Finsko) ze dne 5. září 2008, došlým Soudnímu dvoru téhož dne, v trestním řízení proti

Arturu Leymannovi,

Alekseji Pustovarovovi,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Rosas, předseda senátu, J. N. Cunha Rodrigues, J. Klučka, P. Lindh (zpravodaj) a A. Arabadžev, soudci,

generální advokát: J. Mazák,
vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

* Jednací jazyk: finština.

s přihlédnutím k žádosti předkládajícího soudu ze dne 5. září 2008, došlé Soudnímu dvoru téhož dne, o projednání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení v souladu s článkem 104b jednacího řádu,

s přihlédnutím k rozhodnutí třetího senátu ze dne 11. září 2008 vyhovět uvedené žádosti,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. listopadu 2008,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za A. Leymanna M. Annalou, asianajaja,
- za A. Pustovarova H. Tuominenem, oikeustieteen maisteri,
- za finskou vládu A. Guimaraes-Purokoski, jako zmocněnkyní,
- za španělskou vládu J. M. Rodríguez Cárcamem, jako zmocněncem,

- za nizozemskou vládu C. ten Dam, jako zmocněnkyní,

- za Komisi Evropských společenství I. Koskinenem a R. Troostersem, jakož i S. Grünheid, jako zmocněnci,

po vyslechnutí generálního advokáta,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 27 odst. 2 až 4 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34, dále jen „rámcové rozhodnutí“).

- 2 Tato žádost byla podána v rámci trestního řízení zahájeného ve Finsku proti A. Leymannovi a A. Pustovarovovi, jež byli obviněni ze spáchání závažného trestného činu („törkeä“) týkajícího se omamných látek a v rámci výkonu evropských zatýkacích rozkazů předání finským orgánům.

Právní rámec

Právo Evropské unie

3 Článek 2 odst. 1 rámcového rozhodnutí stanoví:

„1. Evropský zatýkácí rozkaz lze vydat v případech jednání, které lze podle práva vystavujícího členského státu potrestat trestem odnětí svobody nebo ochranným opatřením spojeným s odnětím osobní svobody s horní hranicí sazby v délce nejméně 12 měsíců [...]“

4 Článek 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí uvádí 32 trestných činů, včetně nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami, které, pokud je lze ve vystavujícím členském státě potrestat trestem odnětí svobody nebo ochranným opatřením spojeným s odnětím osobní svobody s horní hranicí sazby v délce nejméně tři roky, jak jsou vymezeny právem tohoto členského státu, jsou důvodem pro předání na základě evropského zatýkácího rozkazu bez ověření oboustranné trestnosti tohoto činu.

5 Podle čl. 2 odst. 4 rámcového rozhodnutí lze ověření oboustranné trestnosti činu provést, pokud se jedná o trestné činy, které nejsou uvedeny v čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí.

- 6 Článek 3 rámcového rozhodnutí uvádí důvody pro povinné odmítnutí výkonu evropského zatýkacího rozkazu.
- 7 Článek 4 rámcového rozhodnutí uvádí důvody, pro které je možné odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu.
- 8 Článek 8 rámcového rozhodnutí se týká obsahu a formy evropského zatýkacího rozkazu. Údaji vyžadovanými podle odst. 1 písm. d) a e) tohoto ustanovení jsou:

„d) povah[a] a právní kvalifikac[e] trestného činu, zejména s ohledem na článek 2;

e) popis okolností, za kterých byl trestný čin spáchán, včetně doby, místa a míry účasti vyžádané osoby na trestném činu“.

- 9 Článek 27 odst. 2 rámcového rozhodnutí stanoví, že „osobu, která byla předána, nelze stíhat, odsoudit nebo jinak zbavit svobody za jiný trestný čin, než kvůli kterému byla předána a kterého se dopustila před svým předáním“, kromě případů uvedených v odstavci 1 tohoto článku, podle něhož je možné předpokládat, že byl dán souhlas k takovému předání, a případů stanovených v odstavci 3 uvedeného článku 27.

10 Článek 27 odst. 3 rámcového rozhodnutí stanoví, že „[o]dstavec 2 se nepoužije v těchto případech:

- a) neopustila-li vyžádaná osoba území členského státu, kterému byla předána, ve lhůtě do 45 dnů od svého konečného propuštění, i když k tomu měla příležitost, nebo vrátila-li se na území tohoto státu poté, co ho opustila;
- b) trestný čin nelze potrestat trestem odnětí svobody nebo ochranným opatřením spojeným s odnětím osobní svobody;
- c) trestní řízení nevede k uplatnění opatření omezujícího osobní svobodu;
- d) mohl-li by osobě být uložen trest nebo opatření, které nezahrnují odnětí osobní svobody, zejména peněžitý trest nebo opatření místo tohoto trestu, i když tento trest nebo opatření mohou omezit její osobní svobodu;
- e) pokud osoba souhlasí s předáním a popřípadě se současně zřekla uplatnění zásady speciality podle článku 13;
- f) pokud se osoba po svém předání výslovně zřekla nároku na zásadu speciality, pokud jde o určité trestné činy spáchané před jejím předáním. [...]
- g) dá-li vykonávající justiční orgán, který osobu předal, svůj souhlas v souladu s odstavcem 4“.

11 Článek 27 odst. 4 rámcového rozhodnutí zní takto:

„Žádost o souhlas se předá vykonávajícímu justičnímu orgánu společně s údaji uvedenými v čl. 8 odst. 1 a překladem uvedeným v čl. 8 odst. 2. Souhlas se udělí, podléhá-li trestný čin, kvůli němuž se žádá o souhlas, [povinnosti] předání v souladu s tímto rámcovým rozhodnutím. Souhlas se zamítne z důvodů uvedených v článku 3, jinak může být zamítnut jen z důvodů uvedených v článku 4. Rozhodnutí musí být přijato nejpozději do 30 dnů od obdržení žádosti.

[...]

12 Podle svého čl. 31 odst. 1 rámcové rozhodnutí nahrazuje odpovídající ustanovení některých smluv použitelných v oblasti vydávání ve vztazích mezi členskými státy, mimo jiné ustanovení Evropské úmluvy o vydávání ze dne 13. prosince 1957, Úmluvy o zjednodušeném postupu vydávání mezi členskými státy Evropské unie, vypracované na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii a podepsané dne 10. března 1995 (Úř. věst. C 78, s. 2), a Úmluvy o vydávání mezi členskými státy Evropské unie, vypracované na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii a podepsané dne 27. září 1996 (Úř. věst. C 313, s. 12, dále jen „Úmluva z roku 1996“).

13 Z informace o datu vstupu Amsterodamské smlouvy v platnost zveřejněné v *Úředním věstníku Evropských společenství* ze dne 1. května 1999 (Úř. věst. L 114, s. 56) vyplývá, že Finská republika učinila prohlášení podle čl. 35 odst. 2 EU, kterým uznala pravomoc Soudního dvora rozhodovat o předběžných otázkách za podmínek stanovených v čl. 35 odst. 3 písm. b) EU.

Vnitrostátní právo

- 14 Podle § 1 kapitoly 50 finského trestního zákoníku (rikoslaki ve znění vyplývajícím ze zákona 1304/1993), platného v době spáchání činu uvedeného v obžalobě, spáchá trestný čin týkající se omamných látek mimo jiné ten, kdo omamné látky neoprávněně doveze nebo se pokusí dovézt, proveze, nechá provézt, prodá, zprostředkuje, přenechá jiné osobě nebo jiným způsobem dá do oběhu nebo se pokusí dát do oběhu nebo je přechovává nebo se pokusí opatřit si je.
- 15 Podle § 2 kapitoly 50 finského trestního zákoníku se o „závažný“ trestný čin týkající se omamných látek jedná mimo jiné tehdy, pokud je předmětem činu zvláště nebezpečná omamná látka nebo velké množství omamných látek a čin je třeba v celkovém posouzení považovat za závažný. Kdo spáchá takový čin, bude potrestán trestem odnětí svobody nejméně na jeden rok a nejvýše na deset let.
- 16 Cílem zákona 1286/2003 o předávání mezi Finskem a ostatními členskými státy Evropské unie [rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annettu laki (1286/2003)] je provedení rámcového rozhodnutí. Ustanovení § 14 tohoto zákona stanoví, že žádost o zadržení a předání musí obsahovat údaje o povaze a právní kvalifikaci trestného činu, zejména pokud jde o činy, jejichž podmínkou není oboustranná trestnost, a popis okolností, za kterých byl trestný čin spáchán, včetně doby, místa a míry účasti vyžádané osoby na trestném činu.
- 17 Podle § 58 odst. 1 uvedeného zákona nelze osobu, která byla do Finské republiky předána, stíhat, odsoudit nebo jinak zbavit svobody za jiný trestný čin, než kvůli kterému byla předána a kterého se dopustila před svým předáním. Podle odstavce 2

téhož článku tento zákaz neplatí mimo jiné tehdy, když trestní řízení nevede k uplatnění opatření omezujícího svobodu nebo pokud členský stát předání souhlasí s odchylkou od zákazu.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 18 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká trestního řízení, které zahájily finské orgány proti A. Leymannovi a A. Pustovarovovi za spáchání závažného trestného činu týkajícího se omamných látek. Dotčené osoby byly vzaty do vazby, a to A. Leymann na základě rozhodnutí Helsingin käräjäoikeus (soud prvního stupně v Helsinkách) vydaného v nepřítomnosti dne 21. března 2006 a A. Pustovarov na základě rozhodnutí téhož soudu vydaného v nepřítomnosti dne 5. května 2006.

Pokud jde o A. Leymanna

- 19 Evropským zatýkacím rozkazem ze dne 21. března 2006 požádalo oblastní státní zastupitelství v Helsinkách polský justiční orgán o zadržení A. Leymanna, podezřelého ze závažného trestného činu týkajícího se nedovoleného obchodu s omamnými látkami spáchaného v době od 1. ledna 2005 do 21. března 2006, a o jeho předání k trestnímu stíhání. Podle tohoto zatýkacího rozkazu dovezl A. Leymann společně se svými spolupachateli neoprávněně do Finska velké množství amfetaminu, který je klasifikován jako zvláště nebezpečná omamná látka, za účelem jeho dalšího prodeje.
- 20 Polský justiční orgán dne 28. června 2006 rozhodl na základě žádosti uvedené ve zmíněném zatýkacím rozkazu předat A. Leymanna do Finské republiky.

- 21 Dne 2. října 2006 podalo oblastní státní zastupitelství v Helsinkách u Helsingin käräjäoikeus obžalobu na A. Leymanna pro závažný trestný čin týkající se nedovoleného obchodu s omamnými látkami spáchaný v období od 15. do 26. února 2006. V obžalobě bylo uvedeno, že A. Leymann spolu s A. Pustovarovem a dalšími osobami dovezli do Finska 26 kg hašiše za účelem jeho dalšího prodeje. Artur Leymann byl popsán jako osoba, která provedla dovoz, zatímco A. Pustovarov a další osoba organizovali nedovolený obchod. Hašiš byl dopraven v osobním automobilu přes přístav Hanko (Finsko) do města Kouvola (Finsko), aby byl poté předán jiné osobě.
- 22 Oblastní státní zastupitelství v Helsinkách oznámilo, že před začátkem přezkumu věci u Helsingin käräjäoikeus obdrželo od zástupce Polské republiky u Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) informaci, že není nezbytné žádat tento členský stát na základě čl. 27 odst. 3 písm. g) a odst. 4 rámcového rozhodnutí o souhlas ke stíhání A. Leymanna pro závažný trestný čin týkající se nedovoleného obchodu s omamnými látkami, jehož předmětem byl dovoz hašiše, ačkoli k předání došlo na základě podezření z nedovoleného obchodu s amfetaminem.
- 23 Dne 7. listopadu 2006 rozhodl Helsingin käräjäoikeus, u kterého nebyla vznesena žádná námitka proti předání obviněných nebo podání obžaloby na ně, že údajní pachatelé trestného činu jsou vinní, včetně A. Leymanna, jehož odsoudil k trestu odnětí svobody.
- 24 Artur Leymann podal proti tomuto odsuzujícímu rozsudku u Helsingin hovioikeus (odvolací soud v Helsinkách) odvolání s odůvodněním, že nesmí být stíhán pro závažný trestný čin týkající se nedovoleného obchodu s omamnými látkami (hašiš) spáchaný v období od 15. do 26. února 2006, jelikož nebyl finskému soudu předán kvůli tomuto trestnému činu. Ve svém rozhodnutí ze dne 16. srpna 2007 tento soud dospěl k závěru, že Helsingin käräjäoikeus již získal souhlas polského justičního orgánu, prostřednictvím jeho zástupce u Eurojust, k podání obžaloby na A. Leymanna pro tento trestný čin.

- 25 Dne 30. listopadu 2007 rozhodl Helsingin hovioikeus ve věci samé a odsoudil A. Leymanna k trestu odnětí svobody na tři roky a 4 měsíce. I když podle předkládacího rozhodnutí byl A. Leymann zbaven svobody od okamžiku, kdy byl zadržen v rámci postupu předávání, jeho právní zástupce na jednání před Soudním dvorem uvedl, že od února 2008 je podmíněně propuštěn.

Pokud jde o A. Pustovarova

- 26 Evropským zatýkáčím rozkazem ze dne 8. května 2006 požádalo oblastní státní zastupitelství v Helsinkách španělský justiční orgán o zadržení A. Pustovarova podezřelého ze závažného trestného činu týkajícího se nedovoleného obchodu s omamnými látkami spáchaného v době od 19. do 25. února 2006 a o jeho předání k trestnímu stíhání. Podle tohoto zatýkáčím rozkazu dovezl A. Pustovarov společně se svými spolupachateli neoprávněně do Finska velké množství amfetaminu, který je klasifikován jako zvláště nebezpečná omamná látka, za účelem jeho dalšího prodeje. Dotčená osoba byla popsána jako osoba, která organizovala dovoz a další prodej. Výše uvedený zatýkáčím rozkaz se týkal rovněž dvou dalších závažných trestných činů týkajících se nedovoleného obchodu s omamnými látkami, jejichž předmětem byl dovoz velkého množství hašiše za účelem jeho dalšího prodeje, přičemž první byl spáchán v září a říjnu 2005 a druhý v listopadu 2005.
- 27 Španělský justiční orgán dne 20. června 2006 rozhodl na základě žádosti uvedené v evropském zatýkáčím rozkazu ze dne 8. května 2006 předat A. Pustovarova do Finské republiky.
- 28 Dne 2. října 2006 podalo oblastní státní zastupitelství v Helsinkách u Helsingin käräjäoikeus obžalobu na A. Pustovarova ve znění uvedeném v bodě 21 tohoto rozsudku, které se ho týká.

- 29 Dne 24. října 2006, v době, kdy tento soud prováděl přezkum věci, vydalo uvedené státní zastupitelství nový zatýkácí rozkaz, kterým požádalo španělský justiční orgán o souhlas s trestním stíháním A. Pustovarova pro závažný trestný čin týkající se nedovoleného obchodu s omamnými látkami spáchaný v období od 19. do 25. února 2006, při kterém dovezl za účelem dalšího prodeje velké množství hašiše, a nikoli amfetaminu, jak bylo uvedeno v prvním zatýkáčím rozkazu.
- 30 Rozsudkem ze dne 7. listopadu 2006, který byl vynesena předtím, než španělský justiční orgán dal souhlas k druhému zatýkáčím rozkazu, Helsingin käräjäoikeus odsoudil A. Pustovarova k trestu odnětí svobody za jednání popsané v obžalobě, jež bylo kvalifikováno jako závažný trestný čin týkající se nedovoleného obchodu s omamnými látkami spáchaný v období od 15. do 26. února 2006, jakož i za další dva závažné trestné činy týkající se nedovoleného obchodu s omamnými látkami, z nichž byl obviněn.
- 31 Aleksei Pustovarov podal proti tomuto rozsudku u Helsingin hovioikeus odvolání s odůvodněním, že nesmí být stíhán pro závažný trestný čin týkající se nedovoleného obchodu s omamnými látkami (hašiš) spáchaný v období od 15. do 26. února 2006, jelikož nebyl finskému soudu předán kvůli tomuto trestnému činu.
- 32 Španělský justiční orgán udělil dne 11. července 2007 svůj souhlas s tím, aby byl A. Pustovarov stíhán rovněž z důvodů uvedených ve druhém evropském zatýkáčím rozkazu.
- 33 Helsingin hovioikeus měl za to, že i když byl souhlas španělského justičního orgánu obdržena až po vynesení rozsudku Helsingin käräjäoikeus, dovoloval mu rozhodnout o závažném trestném činu týkajícím se nedovoleného obchodu s omamnými látkami, který byl spáchaný v období od 15. do 26. února 2006 a z nějž byl obviněn A. Pustovarov.

- 34 Dne 30. listopadu 2007 byl A. Pustovarov souzen Helsingin hovioikeus za tento trestný čin, jakož i za dva další trestné činy, z nichž byl obviněn, a byl odsouzen k trestu odnětí svobody celkem na pět let a osm měsíců.

Opravný prostředek před předkládajícím soudem

- 35 Dne 28. května 2008 bylo A. Leymannovi a A. Pustovarovovi povoleno, aby podali ke Korkein oikeus (Nejvyšší soud) opravný prostředek, který se týká otázky, zda zásada speciality, jak je uvedena ve vnitrostátní právní úpravě provádějící čl. 27 odst. 2 rámcového rozhodnutí, brání tomu, aby byli stíháni za závažný trestný čin týkající se nedovoleného obchodu s omamnými látkami, pokud jde o hašiš, spáchaný v době od 15. do 26. února 2006.

Předběžné otázky

- 36 Za těchto podmínek se Korkein oikeus rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Jak musí být vykládáno slovní spojení použité v čl. 27 odst. 2 rámcového rozhodnutí ‚za jiný trestný čin, než kvůli kterému byla předána‘, přesněji řečeno, jaká kritéria jsou rozhodná pro posouzení, zda popis činu, na kterém je založena obžaloba, se natolik odchyluje od popisu činu, kvůli kterému byla osoba předána, že se jedná o ‚jiný trestný čin‘, pro který lze stíhat pouze se souhlasem uvedeným v čl. 27 odst. 3 písm. g) a čl. 27 odst. 4?

- 2) Musí být čl. 27 odst. 2 rámcového rozhodnutí vykládán v tom smyslu, že řízení o udělení souhlasu podle čl. 27 odst. 3 písm. g) a čl. 27 odst. 4 je třeba použít v situaci, ve které jak zatýkácí rozkaz, tak i konečná verze obžaloby byly vydány pro závažný trestný čin týkající se omamných látek, avšak popis skutkové podstaty, na němž byla založena obžaloba, se poté změnil takovým způsobem, že předmětem obžaloby byl jiný druh omamné látky, než druh uvedený v zatýkáčím rozkazu?

- 3) Jak musí být vykládán čl. 27 odst. 2 rámcového rozhodnutí, podle kterého nelze osobu, která byla předána, stíhat, odsoudit nebo jinak zbavit svobody za jiný trestný čin, zejména ve vztahu k řízení o udělení souhlasu, které je stanoveno v čl. 27 odst. 4, a s ohledem na ustanovení čl. 27 odst. 3 písm. c), podle kterého se ‚zásada speciality‘ nepoužije, pokud trestní řízení nevede k uplatnění opatření omezujícího osobní svobodu?
  - a) Musejí být uvedena ustanovení v případech, na které se vztahuje řízení o udělení souhlasu, vykládána v tom smyslu, že nebrání stíhání z důvodu dotčeného trestného činu, soudnímu řízení nebo vydání rozsudku před obdržetím souhlasu, pokud podezřelý ze spáchání trestného činu na základě uvedeného podezření nepodléhá opatření zbavujícímu svobody nebo omezujícímu svobodu?

  - b) Jaký význam má skutečnost, že trestní řízení, na jehož základě dochází k omezení svobody, se týká více trestných činů, z nichž jeden podléhá řízení o udělení souhlasu? Musejí být v tomto případě výše uvedená ustanovení tedy vykládána v tom smyslu, že nebrání stíhání z důvodu trestného činu, u kterého je podmínkou udělení souhlasu, soudnímu řízení nebo vydání rozsudku před obdržetím souhlasu, i když obviněný v souvislosti se soudním řízením podléhal omezení osobní svobody, pokud je omezení svobody podle zákona odůvodněno zbývajícími body obžaloby?“

K naléhavému řízení

- 37 Dopisem ze dne 5. září 2008, došlým kanceláři Soudního dvora téhož dne, požádal Korkein oikeus, aby žádost o rozhodnutí o předběžné otázce byla projednána v naléhavém řízení upraveném v článku 104b jednacního řádu.
- 38 Předkládající soud odůvodnil tuto žádost tím, že A. Pustovarov v současné době vykonává trest odnětí svobody za různé trestné činy, mezi nimi za trestný čin spočívající v protiprávním dovozu 26 kg hašiše, ohledně kterého byla předložena žádost o předběžnou otázku. Dotčená osoba má být dne 18. března 2009 podmíněně propuštěna na svobodu. Tento soud tvrdí, že kdyby bylo upuštěno od obžaloby týkající se tohoto trestného činu, délka trestu uložená A. Pustovarovovi se sníží a bude propuštěn na svobodu dříve.
- 39 Na návrh soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta se třetí senát Soudního dvora rozhodl vyhovět žádosti předkládajícího soudu o projednání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení.

K předběžným otázkám

- 40 Úvodem je třeba připomenout, jak vyplývá z bodu 13 tohoto rozsudku, že Soudní dvůr má v projednávaném případě pravomoc rozhodovat o výkladu rámcového rozhodnutí na základě článku 35 EU.

K první otázce

- 41 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, jaká kritéria jsou rozhodná pro posouzení, zda předaná osoba je stíhána za „jiný trestný čin“, než kvůli kterému byla předána, ve smyslu čl. 27 odst. 2 rámcového rozhodnutí, jenž vyžaduje provedení řízení o udělení souhlasu uvedeného v čl. 27 odst. 3 písm. g) a čl. 27 odst. 4.
- 42 Jak vyplývá z čl. 1 odst. 1 a 2 rámcového rozhodnutí a z jeho pátého až sedmého a jedenáctého bodu odůvodnění, je cílem tohoto rámcového rozhodnutí nahradit mnohostranný systém vydávání mezi členskými státy systémem předávání odsouzených nebo podezřelých osob mezi soudními orgány za účelem trestního řízení nebo výkonu soudních rozhodnutí založených na zásadě vzájemného uznávání. Rámcové rozhodnutí směřuje především k usnadnění a urychlení soudní spolupráce (viz rozsudek ze dne 3. května 2007, *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, Sb. rozh. s. I-3633, bod 28).
- 43 Článek 27 odst. 2 rámcového rozhodnutí uvádí zásadu speciality, podle které osobu, která byla předána, nelze stíhat, odsoudit nebo jinak zbavit svobody za jiný trestný čin, než kvůli kterému byla předána a kterého se dopustila před svým předáním.
- 44 Tato zásada souvisí se svrchovaností vykonávajícího členského státu a přiznává vyžádané osobě právo, aby byla stíhána, odsouzena nebo jinak zbavena svobody pouze pro trestný čin, kvůli kterému byla předána.

- 45 Členské státy se mohou podle čl. 27 odst. 1 rámcového rozhodnutí zříci použití zásady speciality. Z výše uvedené zásady existuje nadto několik výjimek uvedených v odstavci 3 tohoto článku.
- 46 Pro posouzení dosahu čl. 27 odst. 2 rámcového rozhodnutí, a konkrétněji slovního spojení „jiný trestný čin“, než kvůli kterému byla osoba předána, je třeba vzít v úvahu cíl sledovaný rámcovým rozhodnutím.
- 47 V tomto ohledu je třeba připomenout, že pátý bod odůvodnění rámcového rozhodnutí zdůrazňuje, že z cíle stanoveného pro Evropskou unii stát se prostorem svobody, bezpečnosti a práva vyplývá zrušení vydávání mezi jednotlivými členskými státy a jeho nahrazení systémem předávání mezi justičními orgány.
- 48 Tento bod odůvodnění dále uvádí, že tradiční vztahy spolupráce mezi jednotlivými členskými státy by měly být nahrazeny systémem volného pohybu soudních rozhodnutí ve věcech trestních, zahrnujícím jak rozhodnutí předcházející odsouzení, tak i pravomocná rozhodnutí.
- 49 Šestý bod odůvodnění rámcového rozhodnutí uvádí, že evropský zatýkací rozkaz je prvním konkrétním opatřením v oblasti trestního práva k provedení zásady vzájemného uznávání, na kterou Evropská rada poukázala jako na „úhelný kámen“ justiční spolupráce.

50 Podle desátého bodu odůvodnění rámcového rozhodnutí vyžaduje používání mechanismu evropského zatýkacího rozkazu vysokou úroveň důvěry mezi členskými státy.

51 Zásada vzájemného uznávání, na které stojí struktura rámcového rozhodnutí, na základě čl. 1 odst. 2 tohoto rozhodnutí zahrnuje rovněž to, že členské státy jsou v podstatě povinny vyhovět evropskému zatýkacímu rozkazu. Členské státy totiž musí nebo mohou odmítnout vykonat takový rozkaz pouze v případech taxativně vyjmenovaných v člancích 3 a 4 uvedeného rámcového rozhodnutí.

52 Při rozhodování o předání vyžádané osoby za účelem trestního stíhání pro trestný čin stanovený vnitrostátním zákonem použitelným ve vystavujícím členském státě přezkoumá justiční orgán vykonávajícího členského státu popis trestného činu uvedený v evropském zatýkacím rozkazu, přičemž vychází z ustanovení článku 2 rámcového rozhodnutí. Tento popis musí obsahovat, v souladu s formulářem uvedeným v příloze rámcového rozhodnutí, údaje uvedené v článku 8 tohoto rozhodnutí, zejména údaje o povaze a právní kvalifikaci trestného činu, popis okolností, za kterých byl trestný čin spáchán, včetně doby, místa a míry účasti vyžádané osoby na trestném činu, jakož i stanovené trestní sazby pro daný trestný čin.

53 Jak uvedla Komise ve svém vyjádření, žádost o předání je založena na údajích, které odrážejí stav vyšetřování v době vystavení evropského zatýkacího rozkazu. Je tudíž možné, že během řízení skutková zjištění již neodpovídají ve všech ohledech zjištěním, které byly původně popsány. Shromážděné důkazy mohou vést k upřesnění, nebo dokonce i ke změně znaků skutkové podstaty trestného činu, který původně odůvodňoval vystavení evropského zatýkacího rozkazu.

- 54 Výrazy „stíhat“, „odsoudit“ nebo „jinak zbavit svobody“ uvedené v čl. 27 odst. 2 rámcového rozhodnutí naznačují, že pojem „jiný trestný čin“, než kvůli kterému byla osoba předána, musí být posouzen s ohledem na jednotlivé fáze řízení a s přihlédnutím ke všem procesním aktům, které by mohly změnit právní kvalifikaci trestného činu.
- 55 Za účelem posouzení, ve světle požadavku souhlasu, zda procesní akt vede k „jinému trestnému činu“, než který je uveden v evropském zatýkacím rozkazu, je třeba srovnat popis trestného činu uvedený v evropském zatýkacím rozkazu s popisem uvedeným v pozdějším procesním aktu.
- 56 Požadovat souhlas vykonávajícího členského státu pro každou změnu v popisu skutkové podstaty by překročilo rámec důsledků zásady speciality a ohrozilo sledovaný cíl, kterým je urychlení a usnadnění soudní spolupráce mezi členskými státy uvedené v rámcovém rozhodnutí.
- 57 Za účelem určení, zda se jedná o „jiný trestný čin“, než kvůli kterému byla osoba předána, nebo nikoli, je třeba ověřit, zda znaky skutkové podstaty trestného činu podle zákonného popisu tohoto trestného činu ve vystavujícím členském státě jsou znaky skutkové podstaty, pro které byla osoba předána, a zda existuje dostatečná shoda mezi údaji uvedenými v zatýkacím rozkazu a údaji obsaženými v pozdějším procesním aktu. Změny okolností týkajících se času a místa jsou přípustné, pokud vyplývají z důkazů shromážděných během řízení vedeného ve vystavujícím státě v souvislosti s jednáním popsáním v zatýkacím rozkazu, pokud nemění povahu trestného činu a pokud nejsou důvodem pro odmítnutí výkonu evropského zatýkacího rozkazu na základě článků 3 a 4 rámcového rozhodnutí.

58 Je věcí příslušného vnitrostátního soudu, aby ověřil, ve světle kritérií zmíněných v předchozím bodě tohoto rozsudku, zda trestný čin popsaný v obžalobě představuje jiný trestný čin než trestný čin popsaný v zatýkacím rozkazu vystaveném vůči A. Leymannovi a A. Pustovarovovi.

59 Na první otázku je proto třeba odpovědět tak, že za účelem určení, zda posuzovaný trestný čin je „jiný trestný čin“, než kvůli kterému byla osoba předána, ve smyslu čl. 27 odst. 2 rámcového rozhodnutí, jenž vyžaduje provedení řízení o udělení souhlasu uvedeného v čl. 27 odst. 3 písm. g) a čl. 27 odst. 4 rámcového rozhodnutí, je třeba ověřit, zda znaky skutkové podstaty trestného činu podle zákonného popisu tohoto trestného činu ve vystavujícím členském státě jsou znaky skutkové podstaty, pro které byla osoba předána, a zda existuje dostatečná shoda mezi údaji uvedenými v zatýkacím rozkazu a údaji obsaženými v pozdějším procesním aktu. Změny okolností týkajících se času a místa jsou přípustné, pokud vyplývají z důkazů shromážděných během řízení vedeného ve vystavujícím členském státě v souvislosti s jednáním popsaným v zatýkacím rozkazu, pokud nemění povahu trestného činu a pokud nejsou důvodem pro odmítnutí výkonu evropského zatýkacího rozkazu na základě článků 3 a 4 rámcového rozhodnutí.

Ke druhé otázce

60 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda změna popisu trestného činu týkající se výhradně dotčené kategorie omamných látek, aniž by došlo ke změně právní kvalifikace trestného činu, může představovat vymezení „jiného trestného činu“, než kvůli kterému byla osoba předána, ve smyslu čl. 27 odst. 2 rámcového rozhodnutí a vyžadovat použití řízení o udělení souhlasu uvedeného v čl. 27 odst. 3 písm. g) a čl. 27 odst. 4 tohoto rámcového rozhodnutí.

- 61 Ve věci v původním řízení se obžaloba týká dovozu hašiše, zatímco zatýkácí rozkaz uvádí dovoz amfetaminu.
- 62 Nicméně se stále jedná o trestný čin, za který je možné uložit trest odnětí svobody s horní hranicí nejméně tři roky a který spadá do „nedovoleného obchodu s omamnými látkami“ uvedeného v čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí.
- 63 Na druhou otázku je proto třeba odpovědět tak, že za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, nemůže změna popisu trestného činu týkající se dotčené kategorie omamných látek sama o sobě charakterizovat „jiný trestný čin“, než kvůli kterému byla osoba předána, ve smyslu čl. 27 odst. 2 rámcového rozhodnutí.

Ke třetí otázce

- 64 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, jak musí být vykládána výjimka ze zásady speciality uvedená v čl. 27 odst. 3 písm. c) rámcového rozhodnutí s ohledem na řízení o udělení souhlasu, které je stanoveno v čl. 27 odst. 4. Předkládající soud se zejména táže, zda tato ustanovení umožňují, aby osoba byla stíhána a odsouzena za „jiný trestný čin“, než kvůli kterému byla předána, jenž vyžaduje souhlas vykonávajícího členského státu, před obdržení tohoto souhlasu, pokud osobě nebylo uloženo omezení osobní svobody. Rovněž se táže, zda okolnost, že dotčená osoba byla zadržena také na základě dalších bodů obžaloby odůvodňujících podle zákona její zadržení, má vliv na možnost stíhat a odsoudit ji pro tento „jiný trestný čin“.

65 Úvodem je třeba upřesnit, že třetí otázka vyvstává pouze tehdy, pokud příslušné justiční orgány rozhodují o „jiném trestném činu“, než kvůli kterému byla osoba předána, protože výjimky ze zásady speciality se již pojmově použijí pouze v tomto případě.

66 Pro určení dosahu čl. 27 odst. 3 rámcového rozhodnutí je třeba vyložit toto ustanovení s ohledem na předmět, strukturu a cíl rámcového rozhodnutí.

67 Výjimky uvedené v čl. 27 odst. 1 a 3 písm. a) až g) rámcového rozhodnutí jsou převzaty z předchozích úmluv o vydávání, zejména z Úmluvy z roku 1996. Výjimky uvedené v čl. 27 odst. 3 písm. b) až d) odpovídají výjimkám stanoveným v čl. 10 odst. 1 písm. a) až c) této úmluvy.

68 Tyto výjimky mají různá odůvodnění. Výjimky uvedené v čl. 27 odst. 1 a odst. 3 písm. e) až g) se zakládají na souhlasu dotčených členských států nebo na souhlasu justičních orgánů vykonávajícího členského státu nebo také na souhlasu osoby, na kterou se evropský zatýkací rozkaz vztahuje. Výjimky uvedené v čl. 27 odst. 3 písm. b) a d) se vztahují k použitelným trestům nebo opatřením. Výjimka uvedená v čl. 27 odst. 3 písm. c) se odvolává na trestní řízení.

69 Výjimky založené na souhlasu se použijí nezávisle na řízení a povaze uloženého trestu.

- 70 Výjimky uvedené v čl. 27 odst. 3 písm. b) až d) rámcového rozhodnutí rovněž pokrývají odlišné režimy. Výjimka uvedená v čl. 27 odst. 3 písm. b) se tak vztahuje na situace, kdy trestný čin nelze potrestat trestem odnětí svobody nebo ochranným opatřením spojeným s odnětím osobní svobody. Výjimka uvedená v čl. 27 odst. 3 písm. c) se týká situací, v nichž trestní řízení podle zákona nebo posouzení justičního orgánu nevede k uplatnění opatření omezujícího osobní svobodu. Článek 27 odst. 3 písm. d) rámcového rozhodnutí se týká situací, kdy osobě může být uložen trest nebo opatření, které nezahrnují odnětí osobní svobody, i když tento trest nebo opatření mohou omezit její osobní svobodu. Tento posledně uvedený případ zahrnuje situace, kdy jsou použitelné peněžité tresty, zejména pokuty, nebo opatření, jako jsou obecně prospěšné práce, nebo příkaz jednat nebo se jednání zdržet, jako například zákaz navštěvovat určitá místa nebo příkaz neopustit dotyčný členský stát.
- 71 Pokud řízení vedlo k závěru o existenci „jiného trestného činu“, než kvůli kterému byla osoba předána, stíhání pro tento trestný čin nemůže probíhat bez obdržení souhlasu, ledaže se mají použít výjimky stanovené v čl. 27 odst. 3 písm. a) až f) rámcového rozhodnutí.
- 72 Výjimka uvedená v čl. 27 odst. 3 písm. c) rámcového rozhodnutí se týká situace, kdy trestní řízení nevede k uplatnění opatření omezujícího osobní svobodu.
- 73 Z toho vyplývá, že v rámci této výjimky může být osoba stíhána a odsouzena pro „jiný trestný čin“, než kvůli kterému byla předána, jenž vede k uložení trestu nebo opatření omezujícího svobodu, aniž by bylo nezbytné provést řízení o udělení souhlasu, pokud se během trestního řízení nepoužije žádné opatření omezující svobodu. Pokud je nicméně osoba ve fázi vynesení rozsudku odsouzena k trestu nebo opatření omezujícím svobodu, je souhlas vyžadován, aby bylo možné tento trest vykonat.

74 Tento výklad ostatně připomíná ustanovení čl. 10 odst. 1 písm. b) Úmluvy z roku 1996, jak vyplývá z vysvětlující zprávy k této úmluvě schválené Radou dne 26. května 1997 (Úř. věst. 1997 C 191, s. 13). Podle této zprávy může dožadující členský stát zahájit trestní stíhání nebo v něm pokračovat nebo soudit osobu za jiné činy, než pro které byla vydána, i když trestný čin lze potrestat trestem omezujícím osobní svobodu, pokud během řízení nebo z důvodu řízení osobě není uloženo omezení osobní svobody. Tato zpráva tak uvádí, že pokud je dotčená osoba odsouzena k trestu odnětí svobody nebo opatření spojenému s odnětím svobody, toto odsouzení nemůže být vykonáno, ledaže dožadující členský stát obdrží souhlas dotčené osoby nebo dožádaného členského státu.

75 Článek 27 odst. 3 písm. c) rámcového rozhodnutí nicméně nebrání tomu, aby osoba, která byla předána, podléhala opatření omezujícím svobodu předtím, než byl obdržen souhlas, pokud je toto omezení podle zákona odůvodněno zbývajícími body obžaloby uvedenými v evropském zatýkáčím rozkazu.

76 Na třetí otázku je tedy třeba odpovědět tak, že výjimka stanovená v čl. 27 odst. 3 písm. c) rámcového rozhodnutí musí být vykládána v tom smyslu, že pokud se jedná o „jiný trestný čin“, než kvůli kterému byla osoba předána, musí být souhlas vyžádán – v souladu s čl. 27 odst. 4 rámcového rozhodnutí – a získán, má-li být vykonán trest odnětí svobody nebo opatření spojené s odnětím svobody. Osoba, která byla předána, může být stíhána a odsouzena za takový trestný čin před obdržením souhlasu, pokud během trestního stíhání nebo soudního řízení týkajících se tohoto trestného činu nebylo uloženo žádné opatření omezující svobodu. Výjimka uvedená v tomto čl. 27 odst. 3 písm. c) nicméně nebrání tomu, aby osoba, která byla předána, podléhala opatření omezujícím svobodu před obdržením souhlasu, pokud je toto omezení podle zákona odůvodněno zbývajícími body obžaloby uvedenými v evropském zatýkáčím rozkazu.

K nákladům řízení

- 77 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) **Za účelem určení, zda posuzovaný trestný čin je „jiný trestný čin“, než kvůli kterému byla osoba předána, ve smyslu čl. 27 odst. 2 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, jež vyžaduje provedení řízení o udělení souhlasu uvedeného v čl. 27 odst. 3 písm. g) a čl. 27 odst. 4 tohoto rámcového rozhodnutí, je třeba ověřit, zda znaky skutkové podstaty trestného činu podle zákonného popisu tohoto trestného činu ve vystavujícím členském státě jsou znaky skutkové podstaty, pro které byla osoba předána, a zda existuje dostatečná shoda mezi údaji uvedenými v zatýkacím rozkazu a údaji obsaženými v pozdějším procesním aktu. Změny okolností týkajících se času a místa jsou přípustné, pokud vyplývají z důkazů shromážděných během řízení vedeného ve vystavujícím členském státě v souvislosti s jednáním popsáním v zatýkacím rozkazu, pokud nemění povahu trestného činu a pokud nejsou důvodem pro odmítnutí výkonu evropského zatýkacího rozkazu na základě článků 3 a 4 uvedeného rámcového rozhodnutí.**

- 2) **Za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, nemůže změna popisu trestného činu týkající se dotčené kategorie omamných látek**

sama o sobě charakterizovat „jiný trestný čin“, než kvůli kterému byla osoba předána, ve smyslu čl. 27 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2002/584.

- 3) Výjimka stanovená v čl. 27 odst. 3 písm. c) rámcového rozhodnutí 2002/584 musí být vykládána v tom smyslu, že pokud se jedná o „jiný trestný čin“, než kvůli kterému byla osoba předána, musí být souhlas vyžádán – v souladu s čl. 27 odst. 4 tohoto rámcového rozhodnutí – a získán, má-li být vykonán trest odnětí svobody nebo opatření spojené s odnětím svobody. Osoba, která byla předána, může být stíhána a odsouzena za takový trestný čin před obdržением souhlasu, pokud během trestního stíhání nebo soudního řízení týkajících se tohoto trestného činu nebylo uloženo žádné opatření omezující svobodu. Výjimka uvedená v tomto čl. 27 odst. 3 písm. c) nicméně nebrání tomu, aby osoba, která byla předána, podléhala opatření omezujícímu svobodu před obdržением souhlasu, pokud je toto omezení podle zákona odůvodněno zbývajícími body obžaloby uvedenými v evropském zatýkacím rozkazu.

Podpisy.